

Göğün En Yalnızı

– Nihat Öner · 06 Şubat 2011

GÖĞÜN EN YALNIZI

Nihat ÖNER Ekmek bulunmaz yitik

Hayat çileden ibaret
İssiz köşelerde şefkat
Sevgi ışığını arayan mecnun
Kim demiş mutlu insanlar
Ya da mutsuz insanın başı dik
Gel düş önüme ara
Gece yıldızlara meftun
Yıldızlar yalnızlığa mahkum

Göğün en yalnızı
Kendi başına çoban yıldızı
Yaşamın kıyısında mağrur
Her şey güne aşikâr
Ruh verilince varlığa
Bedende hayat, birazcık sızı
Gölgen sen durunca durur
Yürüyen bürünürken hayata
Asılır ıstıraplar
Irmaklar ulaştınca mateme
Dövünen ve de yırtınan
İlmik ilmik geçer boğaza
Köpükten halkalar

Bahçıvan mesut bir bakışla
Turunculardan yayılır rayihalar
Kayıp duruyorken yaprak yaprak
Arının en uslu hali bu
Güneşe naz yapar
Çıldırır bu dansa topraklar
Bağrını açar yarılarak

Başak başak buğdaylar
Endamlı titreyişler
Bu salınım kim hayran olmaz

Kavisler çizerek semazen misali
Ekmek kokan memleketim gibisi var mı?
İncirin gölgesinde bebek
Anne odun ateşinde çay yapacak
Yalnızlık yıldıza az
Gündüz de ışıtısa
Güneşin şöhretine ortak olacak.